

Det er nemlig ikke saaledes, at den gældende Lov kun omhandler Haandværk og Handel, der er ogsaa nogle mellemliggende Fag, saa hvis man skal have en særlig Lov for Handel og en særlig Lov for Haandværk, vil der tilbage blive nogle Fag, som vanskeligt kan henføres enten under Handel eller under Haandværk; saa maatte man have en tredje Lov for dem, der staar udenfor Handel og Haandværk, og det vilde dog nok være lidt omstændeligt. For øvrigt er der jo i det foreliggende Lovforslag indført særlige Bestemmelser for Handelsstanden, og jeg forstaar det saaledes, at det Udvalg, der har drøftet og overvejet Sagen paa Handelsstandens Vegne, i alt Fald er nogenlunde tilfredsstillet ved at have faaet disse særlige Bestemmelser indført i denne Fælleslov.

Hvad Spørgsmaalet om Børns og unge Menneskers Arbejde angaar, da er det jo løst; Rigsdagen har for længst vedtaget en Lov, hvor alle Bestemmelser vedrørende Børns og unge Menneskers Arbejde er sammendraget, og derfor har alle disse Bestemmelser kunnet uddrages af den nugældende Lov.

Det Lovforslag, der blev fremsat i Folketinget i Samlingen 1924—25, betød en betydelig Skærpelse af de gamle Lovbestemmelser. Der var ikke blot dette, at der skulde være Lærlingekommissioner, og at Læretiden skulde nedsættes og eventuelt fastsættes af Ministeren; Lærlingenes Antal skulde yderligere i enkelte Fag kunne bestemmes af Ministeren, og der var mange andre skærpene Bestemmelser. Nu vil jeg gerne erkende, at den Behandling, som Lovforslaget blev undergivet i det andet Ting, medførte meget væsentlige Forandringer i det oprindelige Lovforslags noget krasse Bestemmelser, men jeg vil straks tilføje, at disse Forandringer dog ikke i mine Øjne er saa væsentlige, at jeg tør tilsige min Medvirkning til at gennemføre det foreliggende Lovforslag i nogenlunde uændret Skikkelse. Jeg skal ikke komme stærkt ind paa Enkelthederne, idet jeg gaar ud fra, at Sagen vil blive henvist til et Udvalg, i hvilket der bliver Lejlighed til at drøfte dem. Men jeg vil dog i Tilslutning til den højtærede Ministers Udtalelser sige, at Bestemmelserne i § 4, der angaar Ministerens Ret til efter Forhandling med de faglige Hovedorganisationer for en 3-aarig Periode ad Gangen at fastsætte de forskellige Fags Maksimallæretid, der dog ikke maa overstige 4 Aar, kan jeg for mit Vedkommende af mange forskellige Grunde ikke tiltræde, selv om der er en Undtagelsesbestemmelse, der tillader i enkelte Tilfælde

at udstrække Læretiden ud over de 4 Aar. Jeg mener, at man som hidtil maa overlade det til Faget selv at afgøre, hvad der er en passende Læretid for de unge Mennesker, og jeg gør opmærksom paa, at dette, at Ministeren skal indhente Indstillinger fra de forskellige Organisationer, jo ikke betyder, at de, der virkelig har Interesse i dette Spørgsmaal, faar den afgørende Indflydelse. Ofte vil det nemlig blive saaledes — det kan man være forvissat om —, at Indstillingerne fra de forskellige Hovedorganisationer staar i Modstrid med hinanden, at Meningerne er delte om, hvor lang Læretiden skal være; og i saa Fald vil Ministeren, der skal træffe Afgørelsen, komme til at vælge mellem de to Parter Indstillinger; enten maa han tage den ene eller den anden Parts, og hans Afgørelse vil derfor i Regelen ikke blive noget Udtryk for, hvad Faget, det vil sige Fagets Mestre og Fagets Arbejdere, mener, men det bliver kun Udtryk for, hvad den ene af de to Parter mener.

§ 5 indeholder den Bestemmelse, som ogsaa blev omtalt af det ærede Høitingsvalgte Medlem, at naar Lærlingelønnen er fastsat overenskomstmæssigt mellem Fagets Arbejdere og Arbejdsgivere, er Henvisning i Kontrakten hertil dog fyldestgørende. Jeg maa mene, at det kun er i saa Tilfælde, at der i Overenskomsten mellem Mester og Svend er fastsat det Honorar, den Løn, som Lærlingen i det paagældende Fag skal have. Det er formentlig kun rent undtagelsesvis, saadanne Overenskomster er til Stede, og jeg vil i alt Fald indtil videre mene, at det rigtige er, at det udtrykkeligt fastsættes i Lærekontrakten, hvilket Honorar, hvilken Løn der skal ydes Lærlingen i hele Læretiden. Det er en Bestemmelse, der er indsat af Folketinget — den fandtes ikke i det oprindelige Forslag —, og nu har man i Ministeriet haft den Aandsnærværelse at tilføje noget, der er ret nødvendigt. Man har haft Øjet aabent for, at hvis en Overenskomst mellem Mester og Arbejder er udløbet, bliver der et Hul, hvor man staar overfor Spørgsmaalet om, hvad Lærlingen saa skal have. Det hedder i hans Lærekontrakt, at han skal have den Løn, som er fastsat ved Overenskomsten, men Overenskomsten er udløbet, og naar de paagældende Parter ikke kan blive enige om en ny Overenskomst, mangler man altsaa en Bestemmelse om, hvad Lærlingen skal have. Ministeriet har saa tilføjet, at i de Tilfælde, hvor den paagældende Overenskomst udløber, uden at ny Overenskomst er vedtaget mellem Parterne, vedbliver de i den hidtil gældende Overenskomst fastsatte Takster